

ВІДГУК

офіційного опонента доктора юридичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, керівника департаменту організації забезпечення діяльності Бюро економічної безпеки, Дрозда Олексія Юрійовича на дисертацію Повидиша Владислава Володимировича на тему: «Адміністративно-правове забезпечення державного замовлення для обороноздатності України», подану на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Аналіз тексту дисертації, реферату та наукових публікацій, зарахованих за темою дисертації, дає підстави зробити висновок про актуальність теми, за якою виконано дисертацію, належний ступінь обґрунтованості її достовірності наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх вагоме значення для науки і практики, а також про вирішення в дисертації вагомих проблем у сфері адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України.

Обрана автором дисертації тема для дослідження є дійсно актуальною, оскільки стосується питань, науково-теоретичне обґрунтування яких є неодмінною передумовою підвищення ефективності сфери національної безпеки та оборони України в умовах воєнного стану. Так, Конституцією України передбачено, що оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України здійснюють відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом. При цьому забезпечення державного оборонного замовлення в Україні є важливим елементом системи безпеки та оборони країни. Воно має бути ефективним та дієвим для забезпечення захисту суверенітету та територіальної цілісності України. Відтак, необхідність удосконалення адміністративно-правового регулювання даної сфери державної політики, підвищення її ефективності та результативності по праву слід визнати вагомим елементом реалізації державної стратегії зміцнення

оборозодатності нашої країни в умовах повномасштабного воєнного вторгнення.

З практичної точки зору, державне оборонне замовлення забезпечує своєчасне та якісне виконання завдань, що покладаються на Збройні Сили України, інші військові формування та правоохоронні органи нашої держави, що є вкрай важливим для стабільного функціонування всієї системи національної безпеки та оборони. Більше того, державне оборонне замовлення слід розглядати як один із основних елементів механізму, що забезпечує взаємодію між органами державної влади та військово-промисловим комплексом України, а також важливою умовою, що позитивно впливає на розвиток військово-промислового комплексу України, сприяючи підвищенню його ефективності в цілому. Не викликає сумнівів також і практична значимість обраного напрямку дисертаційного дослідження в контексті російської агресії проти України, оскільки в означених умовах забезпечення обороноздатності України є першочерговою пріоритетною задачею, а адміністративно-правове забезпечення державного оборонного замовлення, в свою чергу, є важливим інструментом для реалізації цієї задачі.

Про актуальність обраної теми дисертаційного дослідження В.В. Повидина свідчить також його зв'язок з **науковими програмами, планами, темами, грантами**. Наукове дослідження спрямоване на реалізацію основних положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року; Стратегії національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни», затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020; Стратегії кібербезпеки України «Безпечний кіберпростір – запорука успішного розвитку країни», затвердженої Указом Президента України від 26 серпня 2021 року № 447/2021; Стратегії воєнної безпеки України «Воєнна безпека – всеохоплююча оборона», затвердженої Указом Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021; Стратегії розвитку оборонно-промислового комплексу України, затвердженої Указом

Президента України від 20 серпня 2021 року № 372/2021 та інших програмних документів.

Таким чином, викладене вище свідчить, що обрана автором тема для дослідження і поставлена мета присвячені дійсно актуальній проблемі, вирішення якої допоможе знайти правильний підхід при удосконаленні адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України і приведення його у відповідність до вимог міжнародних стандартів.

Оцінка наукового рівня дисертації і наукових публікацій здобувача. Вивчення дисертації та наукових публікацій В.В. Повидиша засвідчують логічність структури дослідження, що надало можливість дисертанту визначити мету, об'єкт, предмет і завдання роботи та всебічно й повно проаналізувати задекларовану тему. Зокрема, основна мета, яку ставив перед собою дисертант, полягала в тому, щоб на основі комплексного новітнього аналізу теорії адміністративного права, норм чинного спеціалізованого законодавства, практики діяльності суб'єктів сфери оборони, сформулювати та вдосконалити засади адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України.

Визначена мета дослідження деталізована у завданнях, які, своєю чергою, дозволили окреслити об'єкт та предмет дослідження. Зокрема, об'єктом дослідження визначено суспільні відносини, що виникають у сфері формування та реалізації адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України, а предметом – адміністративно-правове забезпечення державного замовлення для обороноздатності України. Таке формулювання об'єкта та предмета дисертації не викликає зауважень і засвідчує фаховий підхід здобувача до окреслення меж дослідницької проблематики.

Таким чином, є підстави стверджувати, що постановка завдань, визначення мети, об'єкта та предмета дослідження є чіткими, зрозумілими й такими, що цілком відповідають загальним вимогам і дозволяють логічно

розкрити сутність актуальних проблем, вирішення яких покладено в основу дисертації. Завдання наукового пошуку виконано, мети роботи досягнуто.

У роботі використано сукупність загальнонаукових, міждисциплінарних і спеціально-наукових методів пізнання, які дали змогу висвітлити й вирішити низку теоретичних та практичних питань теми дослідження.

Дисертантом проаналізовано значну кількість джерел. При цьому слід відмітити, що в списку використаних джерел наведені наукові праці теоретичного змісту, дослідження практиків. Це свідчить про те, що в дисертації приділена увага як теоретичним аспектам, так і практичним аспектам досліджуваної теми. Автор дисертації уважно поставився до аналізу джерел теоретичного характеру – в дисертації представлено аналіз значної кількості таких джерел. Полемізуючи з науковцями-юристами на сторінках дисертації, автор обґрунтовує власні висновки, рекомендації, узагальнення. І тут дуже добре прослідковується вдалість вибору автором дисертації методів і прийомів наукового дослідження.

Ґрунтовний аналіз робіт інших науковців і правильно обрана методика наукового дослідження дало можливість автору вирішити наукову задачу, сформулювати пропозиції та рекомендації з удосконалення адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України в сучасних суспільно-політичних умовах.

Викладене дає підстави стверджувати, що дисертація В.В. Повидиша виконана на високому науковому рівні.

Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачкою досліджень, повнота викладу в опублікованих працях. Дисертація В.В. Повидиша є новітнім дослідженням юридичної науки, у якому комплексно сформовано та теоретично розроблено засади адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України, з врахуванням сучасних політико-економічних та військових умов. У дисертації з належним обґрунтуванням наведені наукові положення, висновки та рекомендації, що є дійсно концептуальними для

теорії та практики адміністративного права.

У результаті проведеного дослідження обґрунтовано ряд концептуальних теоретичних та практичних положень, наукових висновків, узагальнень та пропозицій, що відповідають змістовним ознакам наукової новизни. Зокрема, уперше комплексно встановлено вплив війни України з російською федерацією на систему забезпечення державних оборонних замовлень; обґрунтовано, що державне оборонне замовлення відображає ідею використання зашту держави як стратегічного інструменту у сфері оборони та безпеки; доведено, що адміністративно-правове забезпечення державного оборонного замовлення в Україні вимагає специфічних галузевих та спеціальних компетенцій від різних суб'єктів; розкрито інформаційно-аналітичне забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; з урахуванням умов активної війни сформовано новітні доктринальні засади оптимізації адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; як напрямок удосконалення фінансово-правової бази для забезпечення потреб оборони в умовах активного виникнення кризових явищ та ситуацій запропоновано визначити планування та впровадження системи фінансового «сталого» резерву; сформовано напрями, які можуть сприяти удосконаленню нормативної бази адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні.

Також, було удосконалено розуміння основних детермінантів сучасної генези адміністративно-правового забезпечення державно-оборонного замовлення в Україні; наукове трактування адміністративних правовідносин щодо забезпечення та реалізації державного оборонного замовлення в Україні; наукові положення щодо становища суб'єктів адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; наукові положення щодо ролі Кабінету Міністрів України як суб'єкта загальної компетенції щодо адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; зміст громадського контролю

як методу адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; наукове розуміння адміністративної відповідальності за порушення законодавства з питань державного оборонного замовлення.

Подальшого наукового розвитку набуло розуміння основних детермінантів сучасної генези адміністративно-правового забезпечення державно-оборонного замовлення в Україні; наукове трактування адміністративних правовідносин щодо забезпечення та реалізації державного оборонного замовлення в Україні; наукові положення щодо становища суб'єктів адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; наукові положення щодо ролі Кабінету Міністрів України як суб'єкта загальної компетенції щодо адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; зміст громадського контролю як методу адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення в Україні; наукове розуміння адміністративної відповідальності за порушення законодавства з питань державного оборонного замовлення тощо.

Загалом у дисертації запропоновано та належним чином обґрунтовано значну кількість нових теоретичних підходів, висновків та узагальнень, а також доведено необхідність внесення змін та доповнень до чинного адміністративного законодавства, норми якого регулюють процедури формування та виконання державного замовлення для обороноздатності України.

Наукова обґрунтованість отриманих результатів, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість отриманих результатів дослідження, сформульованих положень і висновків дисертаційної роботи В.В. Повидиша не викликають суттєвих зауважень. Висновки в дисертації сформовано відповідно до отриманих результатів, вони мають вагому аргументацію, свідченням чого є використана методологія дослідження, яка ґрунтується на сукупності загальнонаукових та спеціально-юридичних методів пізнання (діалектичного,

логіко-юридичного, системно-структурного, функціонального, класифікації, формально-юридичного, інструментально-правового, аналізу та синтезу, порівняльно-правового, теоретико-правового прогнозування, правотворчості, соціолого-правового та інших). Робота виглядає органічною і своєчасною, адже є прикладом результативного використання сучасної методології для найбільш успішного досягнення мети дисертаційного дослідження.

Розв'язання визначених у вступі завдань базується на результатах аналізу широкого кола джерел, які репрезентують вітчизняну і західну політичну науку. Зокрема, науково-теоретичне підґрунтя дисертації склали наукові праці фахівців, у тому числі зарубіжних, у галузі філософії, загальної теорії держави і права, адміністративного та цивільного права, економічної теорії, державного управління, психології; узагальненням і систематизацією доктринальних напрацювань науки адміністративного права щодо формування цілісної концепції адміністративно-правового механізму реалізації державної політики у сфері національної безпеки та оборони як системи знань адміністративного права, публічного управління та адміністрування, державного управління, а також вироблення на цій основних напрямів підвищення ефективності державної політики у сфері адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України.

Емпіричну базу дисертації становлять узагальнення практики та звіти діяльності Міністерства оборони України, Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України, Антимонопольного комітету України, дані з Єдиного державного реєстру судових рішень, офіційні інтегровані звіти міжнародних організацій у сфері забезпечення державного замовлення для обороноздатності України, а також узагальнення результатів власного соціологічного дослідження з досліджуваних питань, у якому взяли участь 540 респондентів.

Отже, є всі підстави стверджувати, що результати дисертаційного дослідження В.В. Повидиша, які винесено на захист, виконано на високому

методологічному рівні. Вони достатньо аргументовані, обґрунтовані, логічні та переконливі, мають високий ступінь наукової новизни та практичне значення.

Теоретичне і практичне значення результатів дослідження. Сформульовані та аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають як теоретичний, так і прикладний зміст, що підтверджується актами про впровадження результатів дисертаційного дослідження (подані у додатках до дисертації), які можуть бути використані в науково-дослідній роботі (для формування теоретичних аспектів забезпечення державного оборонного замовлення в Україні), законотворчій сфері (для вдосконалення правового регулювання забезпечення державного оборонного замовлення в Україні з урахуванням політичного курсу України), освітньому процесі (під час підготовки та проведення лекцій, навчальних семінарських та практичних занять для здобувачів вищої освіти навчальної дисципліни «Актуальні проблеми теорії адміністративного права та адміністративного процесу», при підготовці відповідних підручників, навчальних посібників, а також у контексті інших суміжних дисциплін).

Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому. Дисертація В.В. Повидина викладена українською мовою та має чітку структуру, що відповідає вимогам МОН України та Порядку приєудження наукового ступеня доктора юридичних наук. Структура дисертації дозволила всебічно і повно проаналізувати питання, які визначені як мета і завдання дослідження. Автор правильно визначив мету та завдання дослідження, обрав відповідну методику його проведення. При цьому сформульовані завдання достатньо відображені у змісті роботи та висвітлені у висновках.

Дисертація містить анотацію, список публікацій, зміст, вступ, п'ять розділів, які охоплюють дев'ятнадцять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Анотація в стислій формі відображає основні тези дослідження,

викладена українською та англійською мовами, доповнена переліком публікацій здобувача, у яких висвітлено основні результати дослідження.

У вступі обгрунтовано вибір теми дослідження, схарактеризовано ступінь наукової розробленості, зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, визначено мету дослідження, окреслено поставлені завдання наукового пошуку, сформульовано об'єкт і предмет дослідження, описано використані методи пізнання, емпіричну базу, аргументовано наукову новизну отриманих результатів, зазначено про особистий внесок здобувача й інформацію щодо апробації матеріалів дисертації.

Кожен з розділів та підрозділів роботи містить результати, що становлять науковий інтерес. Так, у першому розділі «Теоретичні засади адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України» досліджується стан та перспективи розвитку адміністративно-правових засад формування державного оборонного замовлення; визначаються основні детермінанти сучасної генези адміністративно-правового забезпечення державно-оборонного замовлення; аналізуються особливості змісту адміністративних правовідносин щодо забезпечення та реалізації державного оборонного замовлення; державне оборонне замовлення аналізується як об'єкт адміністративно-правового забезпечення.

Другий розділ роботи «Суб'єкти адміністративно-правового регулювання державного замовлення для гарантованого забезпечення потреб оборони» присвячений аналізу системи суб'єктів адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення; характеристиці законодавчого забезпечення функціонування суб'єктів державного оборонного замовлення; виокремленню повноважень суб'єктів загальної, галузевій та спеціальної компетенції щодо адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення.

У третьому розділі роботи «Механізми адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України»

аналізуються форми та методи адміністративно-правового забезпечення оборонного замовлення; досліджуються особливості застосування адміністративного примусу як визначального інструменту державного оборонного замовлення; характеризується інформаційно-аналітичне забезпечення державного оборонного замовлення.

Четвертий розділ «Адміністративна відповідальність за порушення законодавства з питань державного оборонного замовлення» присвячено дослідженню концептуальних засад адміністративної відповідальності за порушення законодавства з питань державного оборонного замовлення; розкриттю юридичного складу адміністративних правопорушень у сфері державного оборонного замовлення; визначенню процесуальних особливостей реалізації заходів адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язаних із забезпеченням державного оборонного замовлення.

У п'ятому розділі «Шляхи удосконалення адміністративно-правового регулювання гарантованого забезпечення потреб оборони» визначаються доктринальні засади оптимізації адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення; обґрунтовуються найбільш перспективні напрями удосконалення нормативної та фінансово-правової бази адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення; окреслюються можливі напрями використання міжнародного досвіду дотримання публічного інтересу як пріоритету у забезпеченні потреб оборони.

Підля кожного розділу й дисертації загалом сформульовано висновки, у яких вищерпно висвітлено зміст розглянутих питань. Висновки відповідають отриманим результатам, мають належну аргументацію та високий рівень достовірності. Зміст дисертації в цілому характеризується досить виваженим підходом до розроблення відповідних дефініцій, що дозволило автору аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох дискусійних

проблем у сфері адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України.

Зазначене дає підстави стверджувати, що дисертація В.В. Повидиша відповідає встановленим вимогам і є завершеною науковою працею, результати якої виконують актуальне наукове завдання – обґрунтування основних напрямів удосконалення адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України.

Повнота викладу в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані за результатами дисертаційної роботи, висвітлені в тридцяти п'яти публікаціях: 20 наукових статтях в періодичних наукових фахових виданнях України; 5 наукових статтях у наукових періодичних виданнях іноземних держав, в тому числі тих, що індексуються міжнародними наукометричними базами Scopus та/або Web of science; 10 тезах доповідей на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях. Це дозволяє вважати, що наукові результати, висновки та рекомендації дисертації належно пройшли апробацію, а дисертантом в повній мірі було виконано вимоги, які висуваються Наказом МОН України від 23 вересня 2019 року № 1220 «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

Оформлення дисертаційної роботи В.В. Повидиша відповідає встановленим вимогам. Зміст апотації є ідентичним основним положенням дисертації. Дослідження має логічну структуру, збережено послідовність викладу матеріалу, не порушений зв'язок між структурними частинами, які розміщено у порядку градації, матеріали розділів супроводжуються ґрунтовними висновками. Дисертацію вигідно характеризує науковий стиль викладу державною мовою, який, у той же час, не перенавантажений занадто складними вербальними конструкціями.

Дисертація у цілому свідчить про вільну орієнтацію автора на науки адміністративного права та добру обізнаність у науковій літературі й законодавстві, що відповідає високому рівню наукової кваліфікації. Висновки і пропозиції автора ґрунтуються на достатній науковій платформі, що дає підстави визнати дослідження самостійним і завершеним. Більшість висновків дисертанта науково обґрунтовані й оригінальні, сприяють перегляду усталених догм.

Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації на практиці. Отримані результати дисертаційного дослідження В.В. Повидина може бути рекомендовано для використання в освітньому процесі закладів вищої освіти юридичного профілю, у науково-дослідних розробках наукових установ, під час підготовки наукових публікацій та монографій, планування досліджень за цим напрямом.

Відсутність порушень академічної доброчесності. Проаналізувавши зміст дисертації, можна констатувати, що автором дисертації дотримано вимоги академічної доброчесності повною мірою. Дисертація містить посилання на використані в її тексті джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень та відомостей. Надано повну інформацію про результати наукової діяльності й використані методики досліджень. У дисертації не виявлено ознак академічного плагіату, фабрикацій, фальсифікації та інших порушень академічної доброчесності.

Констатуючи, дисертація є самостійним, завершеним, комплексним науковим дослідженням, в якому повною мірою розкрита його тема, досягнута мета, яка перед ним виступала, та вирішені всі задачі, які ставив перед собою автор. Відповідно, відгук про дисертацію позитивний. Дисертація відповідає вимогам, які висуваються до такого роду наукових праць – і щодо змісту, і щодо оформлення.

Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача. Загалом позитивно оцінюючи дисертаційну роботу, необхідно

спрямувати увагу на деякі дискусійні питання, які потребують, на нашу думку, додаткової аргументації або поясень під час захисту:

1. Аналізуючи зміст роботи можна помітити, що автор занадто вільно оперує юридичною термінологією і безневстемно використовує досить близькі за звучанням, однак, дещо різні за змістом наукові категорії. Зокрема, в тексті дисертації можна часто зустріти такі поняття, як «державне оборонне замовлення для гарантованого забезпечення потреб оборони», «оборонне замовлення», «державне замовлення для обороноздатності». У зв'язку з цим дисертанту необхідно додатково роз'яснити, чи розмежовує він ці поняття чи вважає їх тотожними за своєю сутністю і змістом.

2. Деякі зауваження викликає обгрунтована дисертантом у підрозділі 2.4 диференціація повноважень суб'єктів галузевої та спеціальної компетенції у сфері адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення. Необхідність у додатковому поясненні такого розподілу обумовлена складністю та комбінованим характером повноважень суб'єктів, які приймають участь в адміністративно-правовому забезпеченні державного оборонного замовлення. У зв'язку з цим дисертанту варто було чітко визначити критерії розмежування компетенції суб'єктів галузевої та спеціальної компетенції в аналізованій сфері, а також запропонувати законодавчі зміни щодо усунення дублювання їх повноважень.

3. Не можна в повній мірі підтримати запропонований у третьому розділі роботи підхід дисертанта до дослідження методів адміністративно-правового забезпечення державного оборонного замовлення. Очевидно, що метод адміністративного примусу відіграє важливу роль в забезпеченні даної сфери адміністративно-правового регулювання, однак дисертанту варто додатково аргументувати, чому він вважає його «визначальним інструментом державного оборонного замовлення» і віддає саме йому перевагу перед іншими методами адміністративно-правового регулювання.

4. В якості недоліку також варто вказати на недостатню увагу, яку приділяє автор дослідженню питання впливу широкомасштабного

військового вторгнення в Україну на сферу оборонних закупівель. Питання війни хоч і піднімаються в роботі, однак зі змісту дисертації не можна зробити однозначний висновок про те, що автор вважає повномасштабне військове вторгнення однією із основних руйнівних сил удосконалення сфери адміністративно-правового регулювання оборонних закупівель.

5. Не достатньо репрезентативним вбачаються також результати проведеного дисертантом соціологічного опитування, присвяченого дослідженню громадської думки з питань забезпечення державного оборонного замовлення в Україні: по-перше, щодо категорії респондентів (громадяни об'єктивно не спроможні оцінити стан правового регулювання сфери оборонних закупівель, тому варто було провести опитування серед представників Міноборони та інших спеціалізованих суб'єктів); по-друге, щодо загальної кількості опитаних респондентів (думка 540 громадян об'єктивно не відображає загальний стан справ в досліджуваній сфері на всій території України); по-третє, щодо кількості поставлених запитань (їх усього 5), а також їх змісту (громадяни не є експертами у деяких питаннях, на які їм пропонувалося відповісти).

Враховуючи викладене, слід зазначити, що висловлені вище зауваження стосуються переважно спірних, дискусійних проблем. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи, яка носить самостійний і творчий характер, має наукову і практичну цінність, є самостійним завершеним комплексним дослідженням актуальної теми і новим вирішенням конкретного наукового завдання. Зроблені дисертантом висновки та узагальнення, сформульовані пропозиції та рекомендації сприяють удосконаленню адміністративно-правового забезпечення державного замовлення для обороноздатності України, а наявність дискусійних питань, насамперед, характеризує складність і актуальність досліджуваної теми та власний підхід до її розгляду дисертантом.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК:

У дисертації Новидина Владислава Володимировича отримані нові науково обгрунтовані та практично цінні результати, що вирішують важливе наукове завдання. Вона є самостійною кваліфікаційною науковою працею, яка виконана ним особисто, містить наукові положення, нові науково обгрунтовані теоретичні результати проведених ним досліджень, що мають важливе значення для розвитку науки адміністративного права.

Структура та зміст дисертації відповідають її назві, а основні її наукові положення, висновки та рекомендації, характеризуються новизною, достовірністю, достатньою повнотою їх викладення.

На підставі вказано вище можна зробити висновок, що дисертаційне дослідження Новидина Владислава Володимировича «Адміністративно-правове забезпечення державного замовлення для обороноздатності України», подане на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, відповідає вимогам Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року № 1197, а його автор – Новидин Владислав Володимирович за результатами публічного захисту дисертації заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

**Офіційний оцінювач –
керівник Департаменту
організації забезпечення діяльності
Бюро економічної безпеки України,
Заслуженої діяч науки і техніки України,
доктор юридичних наук, професор**

Олексій ДРОЗД